

Sångpostillan - Heliga Trefaldighets dag

Bidrag från Bengt Pleijel
2009-05-16
Senast uppdaterad 2021-05-23

Heliga Trefaldighets dag eller Missionsdagen

Gud, Fader, Son och Ande

Låt oss be att vi bevaras i tron på den treenige Guden.
Tystnad Gud, vår Fader, du som sände din sannings Ord och den helige Ande för att avslöja ditt underbara mysterium – skänk oss den sanna tron, så att vi bekänner dig och Sonen och Anden, en enda Gud, allsmäktig och upphöjd. Detta ber vi genom din Son Jesus Kristus, vår Herre och som med dig, Fader, och den helige Ande lever och råder från evighet till evighet.

Vill du höra Anne-Mette Pleijel Johnsson läsa? Klicka här...

Heliga Trefaldighets dag startar andra delen av kyrkoåret. I första delen har vi fått lära oss mycket om Jesus, vem han är, vad han gjort. Nu skall vi få lära oss att leva med Jesus, leva hans nya liv. En lång rad trefaldighetssöndagar undervisar oss om olika sidor av det kristna livet. Vi startar med att påminna oss att Gud, Fadern, Sonen och den helige Ande hjälper oss på den vandringen.

Psalmen 339 skall hjälpa oss att få sjunga in söndagens budskap i våra hjärtan. Den skrevs 1964 av Daniel Thamburajah Niles från Ceylon. Anders Frostensson översatte och bearbetade den till svenska. Professor Elena Maquiso från Filippinerna gav oss melodin.

Söndagens läsningar: 5 Mos. 6:4-9, Apostlag, 2:24-35, Matt. 11:25-27, Psalt. 113:1-6.

Vi stannar till vid två texter för predikan. 1. 5 Moseboken 6:4-9.

Hör, Israel! Herren, vår Gud, Herren är en. Du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta, med hela din själ och med all din kraft. Dessa ord som jag idag ger dig skall du lägga på hjärtat. Du skall inpränta dem i dina barn och tala om dem när du sitter i ditt hus och när du är ute och går, när du lägger dig och när du stiger upp. Du skall binda dem som ett tecken på din arm, och de skall vara som ett kännemärke på din panna. Du skall skriva dem på dina dörrposter och i dina stadsportar. 2. Matteus 11:25-27.

Vid den tiden sade Jesus: ”Jag prisar dig, fader, himlens och jordens Herre, för att du har dolt detta för de lärda och kloka och uppenbarat det för dem som är som barn. Ja, fader, så har du bestämt. Allt har min fader anförtrott åt mig. Och ingen känner Sonen, utom Fadern, och ingen känner Fadern, utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara honom för.

Vi läser psalm 339 vers 1:

Himmelske Fader,
ge åt oss alla glädje och renhet,
längtan och sånger,
att vi dig tackar,
tillber tillsammans,
himmelske Fader, Gud, du vår Gud.

Försök nu se Jesus framför dig. Han säger: Jag prisar dig, fader, himlens och jordens Herre. Jesus ber. Han sjunger. Han är fylld av glädje. Lukas berättar samma händelse och säger att Jesus jublade i den helige Ande (Luk. 10:21 Fb). (Bibel 2000 säger att han fylldes med jublande glädje). Jesus står säkert, när han ber. Han lyfter händerna. Om man gör det, tappar man allt sitt eget och låter händerna ta emot Faderns kärlek och Faderns gåvor. Jesus blundar inte. Han ser, när han ber (Jfr Joh. 17:1). Jesus ser uppåt mot Fadern, han får ögonkontakt med honom. Ty Sonen kan bara göra det han ser Fadern göra (Joh. 5:19).

Vi hör vad han säger: Jag prisar dig, fader. Fader – en varm ton. Gud är inte en kall intelligens eller ett opersonligt öde. Inte ÖDET – utan ett DU. Ett varmt du.

Vi behöver ställa in oss på hans ”hörlängd”. Han har något viktigt att säga till oss idag. I den gammaltestamentliga texten, den som brukar kallas Shemá (som betyder Hör) får vi denna uppmaning:

Hör Israel! Herren, vår Gud, Herren är en.

Det är ett rop till allt Guds folk. Ett rop om att vi behöver lära oss att lyssna och höra att Herren, vår Gud, Herren är en. Men vi är splittrade och mångfaldiga, vi faller åt så många håll. Det finns så många gudar som sliter och rycker i oss. En Gud är ju det jag förtröstar på och som styr mig.

Där är Prylguden som gör oss till pryletärer.
Trendguden som gör oss till trendkramare.
TV-guden, Maktmediaguden, som suger oss in i att tänka som alla andra och så.
Duktighetsguden, Kravguden. Vi styrs av människor.
BONUS-guden. Vi drömmer om miljoner i madrassen.
Vi styrs av alla Borde och Måste och Skulle.
Rädslorna styr oss. Gamla sår styr oss. Du kan göra listan mycket längre.

Alla dessa "gudar" rycker i oss. De sliter i oss och gör oss rädda, trötta, missmodiga. Det behöver inte vara så. Herren själv säger till oss: Bli stilla och besinna att jag är Gud (Psalt 46:11). Det finns ett recept. Shemá ger oss det: Hör, Israel, Herren, vår Gud, Herren är en!

Du ställer in ditt liv på den himmelska "hörlängden". Du lär din inre människa att lyssna inåt. Lyssna till Herrens ord till ord av ande och liv. Endast i Gud må du ha din ro, min själ, ty från honom kommer mitt hopp (Psalt 62:6).

Därinne i Gud händer det något. Du anar och ser att Herren vår Gud är en. Men den ende guden, vår käre himmelske Fader, har två händer. Dessa sträcker han ned mot jorden (Jfr 5 Moseboken 33:27). Hans händer är Sonen och den helige Ande. Han böjer sig ned mot dig, hans händer tar tag i dig och han lyfter dig in i sin fadersfamn. Du tar emot kärlek, tröst, läkedom, friskhet, liv.

Vi får ställa oss bredvid Jesus och tillsammans med honom säga: Gud vår Fader … Viktigt att vi hittar den platsen. Jesus hjälper oss alltid att först se på Fadern, vända oss mot Fader vår som är i himlen, förstå vem han är, lyssna till hans röst, se vad han gör.

När vi har det jobbigt, gör vi ju inte alltid så. Vi ser ned på det som är jobbigt. Vi blir fixerade av det och ber med ögonen på jobbigheterna: "gode Gud hjälp".

Jesus hjälper oss att först se på Fader vår, som är i himlen. Sedan lyfter vi upp problemen i hans kärlek och hans ljus. Jesus vill hjälpa oss att vända oss uppåt. Det grekiska ordet för människa – anthropos – betyder att "vända ansiktet uppåt". Ett djur vänder nosen nedåt. Jag blir mänsklig när jag vänder ansiktet uppåt. Först ser jag uppåt, sedan utåt och sedan på problemen och människorna tillsammans med Fadern.

När Lukas berättar om detta, har han strax innan berättat om de sjuttio lärjungarna som han sänt ut tidigare. De vänder tillbaka och berättar med glädje om allt de fått vara med om. De har fått se hur ondskan och djävulskapet fått ge vika, då de gick på Jesu uppdrag.

Det är tillsammans med dem som Jesus sjunger och jublar inför Fadern. Och nu vill Jesus dra oss in den glädjen. "Ställ er bredvid mig", säger han, "se Fadern, se vem han är: helig och rättfärdig, han är fylld av godhet, skönhet, kärlek, ja av allt som är rent och äkta. Se och ta emot vad han vill ge: glädje och sånger, längtan och renhet.

Vi sjunger om detta i vers 1. Himmelske Fader, ge åt oss alla glädje och renhet, längtan och sånger, att vi dig tackar, tillber tillsammans, himmelske Fader, Gud, du vår Gud.

Vi läser psalm 339 vers 2:

Jesus, vår Herre,
du för oss lidit, dött och har uppstått,
lever ibland oss,
dig vill vi följa,
lyda och tjäna,
Jesus, vår broder, Jesus, Guds Son.

Jesu lovsång inför den himmelske Fadern är mycket märklig. Jesus jublar i glädje, sa vi. Varför var han så glad? Vi studsar inför svaret. Jesus säger: för att du har dolt detta för de lärda och kloka och uppenbarat det för dem som är som barn. Ja, fader, så har du bestämt.

De lärda och kloka är inte alltid riktigt kloka! De står där stöddiga och stora och är nära att spricka av stolthet över allt de vet. När

förmedlar sin vishet, står de och ser ned på dem, som inte är så bra som de. Men den viktigaste av all kunskap har de inte fått. De känner inte Fadern och de känner inte Sonen. Och den helige Ande begriper de sig inte alls på. Det vet egentligen inte särskilt mycket om Gud.

Ett litet barn har större förmåga än de att ta emot budskapet om Gud. Gud uppenbarar hemligheterna om sig bara för dem som är som barn. Därför uppmanar han de stöddiga och stora apostlarna, de som tillsammans med oss så ofta står där och grålar om vem av dem som är störst, bäst och vackrast. Han uppmanar oss att vända om och bli som barn.

Tänk er en stor, vacker pojke på 50 år som står bredvid en liten, vacker pojke på 5 år. De står på femte våningen i ett hus och tittar ut genom fönstret. Den store pojken ser det som är därnere på gatan, på bussar och busar. Den lille pojken näsa når bara till fönsterkarmen. Han ser uppåt mot himlen. Han ser solstrålarna och gläder sig att solens D-vitaminer letar sig ned till blekansiktena där nere på gatan.

Jesus uppmanar oss att vända om och bli som barn, därför att barn ser uppåt och kan se Fadern och se änglarna, som ser till barnen. Jesus själv lämnade en gång sin himmelska tron av kristall och lät sig födas i ett stall i Betlehem. Det var en rätt våldsamt standardsänkning. När Jesus sedan vid trettioårsåldern börjar sin verksamhet, skedde det på jordens lägsta punkt, i floden Jordan, 400 m under Medelhavets yta. Budskapet i det var, att ingen människa kan ha sjunkit så djupt, att inte Jesus är nedanför och kan fånga upp honom. När Jesus möter människor, ser han dem nedifrån och ovanför varje människa finns Fadern. Jesus ser på varje människa tillsammans med Fadern och med hans möjligheter. När Jesus uppmanar oss att inta vår position nedifrån så gör han det för att vi ska hitta rätt focus i våra liv. Guds son har kommit för att hjälpa Guds barn att ha startpunkten för vandring i Fadern. Ingen har någonsin sett Gud. Den enfödde, som själv är Gud och står Faderns hjärta närmast, han har gjort honom känd (Joh 1:18, Giertz).

Jesus vet, vad som finns i Faderns hjärta. Han har fått veta Guds hemligheter. Fadern har berättat för Sonen om sin stora nöd för oss. Allt har min fader anförtrott åt mig. Jesus har kommit för att göra Gud känd. Och ingen känner Sonen, utom Fadern, och ingen känner Fadern, utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara honom för. Jesus gör Guds kärlek synlig för oss. Jesus lider sig fram till oss. Därför att han lidit, dött och uppstått och genom många bevis visar att han lever idag, vill vi följa, lyda och tjäna Jesus, vår broder, Jesus Guds Son. Vi sjunger nu psalm 339 vers 2.

Vi läser psalm 339 vers 3:

Helige Ande, var i vår svaghet!
Nu med Guds kärlek, fyll våra hjärtan,
så att vi alltid älskar varandra.
Helige Ande, kom till oss du.

Fadern har två händer – Sonen och den helige Ande. De händerna sträckte Fadern ned mot oss, när vi döptes, de händerna sträcker Fadern ned mot oss för att resa oss upp då vi fallit (se Ordspr 24:16). De händerna sträcker han ned mot oss då vi kommer till nattvardsbordet. Vi kryper upp i Guds fadersfamn och vi får då höra pulsslagen från hans fadershjärta: För dig! För dig!

Fadern är mycket mån om att låta både Sonen och den helige Ande få vara med om att låta Guds hemligheter fylla våra hjärtan.

I Jesaja 41:10 (Bibel 1917 och Folkbibeln) kan man läsa om FADERNS HÖGRA HAND:
Jag uppehåller dig med min rättfärdighets högra hand. Faderns högra hand det är Sonen.
Med den högra handen fattar om mig och uppehåller mig.

Två verser längre fram, i Jesaja 41: 13, ser vi hur FADERNS VÄNSTRA HAND, den helige Ande, fattar min högra hand. Ty jag är Herren, din Gud, som fattar din högra hand och som säger till dig: Frukta inte, jag hjälper dig.
När Faderns högra hand och Fadern vänstra hand fattar mig, får jag en himmelsk kram. Fadern sluter mig till sitt hjärta. Och från Faderns hjärta flödar Faderns kärlek in i mitt hjärta,

Den gammaltestamentliga texten, Shemá, hjälper oss att ha focus på Fadern. Hör, Israel! Herren, vår Gud, Herren är en. Och du skall älska Herren, din Gud av hela ditt hjärta, med hela din själ och med all din kraft. Jesus själv bad säkert Shemá varje morgon och kväll (Se Matt 22:37-38, Mark 12:29-30).

Den Gud som är kärleken och som har älskat sig fram till oss på korset, han vill bli älskad av Dig. Herren, din Gud, väntar på din kärlek, ditt gensvar. Gud är en Gud som vill bli älskad av oss.

Av hela ditt hjärta.

Hjärtat är ditt livs centrum, det inre kärleksrummet. Låt hela ditt inre vara med i kärleken och lovsången till Gud, allt det i mig är

(Psalt 103:1).

Med hela din själ.

Du får älska Herren, din Gud, med hela ditt liv, dina känslor, din vilja … Älska honom även om du måste ge ditt liv i ett martyrium. Ingen har större kärlek än den som ger sitt liv (Joh 15:13).

Med all din kraft.

När rabbinerna utlägger det ordet, säger de att du får älska Gud med hela din rikedom, allt vad du äger och har, av hela din mammon. Låt mammon vara din ödmjuka tjänare i Guds tjänst. Låt möblerna, aktierna, huset och bilen vara med i kärleken till Gud. Tala med honom om din ekonomi.

När du undrar över hur du, som känner dig så missmodig och trött på allting, ska kunna hitta in i denna kärlek, då ger Shemá receptet.

Lägg först märke till att det står att du får älska Herren, din Gud. Det betyder att du hittar detta, när du kommer in i det personliga förhållandet till honom. Han är din Gud. Min Herre och min Gud (se Joh 20:28).

Lägg sedan också märke till var du ska göra med det han säger i sitt ord:

Dessa ord, som jag idag ger dig skall du lägga på hjärtat.

Du skall inte först lägga dem i din hjärna. Då hamnar de i hjärnans hår-disk. Det kan bli så kallt och hårt med din kristendom då blir bara läror och åsikter och tankar av hans ord.

Nej, lägg dem på ditt hjärta. Lyssna inåt till hans ord. Smaka på dem. Upprepa dem. Idissla dem. Vattna dem med bön.

De ord som hamnar i hjärtat går in i blodet och genom blodomloppet påverkar de händer och fötter och fingrar och tår. Så småningom stiger de åt huvudet på dig. Ty vad hjärtat är fullt av det talar munnen (Matteus 12:34).

Varje ord, som kommer till liv för mig är ett möte med Herren. Han är i Ordet. Han ger det som han säger. Det är när hans ord får tala till dig, som ditt hjärta börjar brinna. Brann inte våra hjärtan när han talade med oss på vägen och utlade skrifterna för oss? (Luk 24:32).

När du tagit emot ordet får du av Shemá veta vad du skall göra med det du fått.

Du skall inpränta dem i dina barn
och tala om dem när du sitter i ditt hus
och när du är ute och går,
när du lägger dig och när du stiger upp.
Du skall binda dem som ett tecken på din arm,
och de skall vara ett kännemärke på din panna.
Du skall skriva dem på dina dörrposter och i dina stadsportar.

Fromma judar gör än idag som det står här. Shemá-texten skrivs på pergament och läggs i små läderboxar som sätts på armen på pannan. De kallas teffilín. Och det ordet kommer av ett hebreiskt ord som betyder "märka ut", "skilja ut". Och man lägger Shemá-texten i små kappslar - mezuzot, som sätts fast på dörrposten till varje rum man vistas i. Du skall skriva dem på dörrposterna i ditt hus och på dina portar. Var gång man går över tröskeln till sitt hus påminns man om förbundets Gud. Shemá tar oss rakt in i vår vardagsvärld. Ordet får prägla mitt sätt att vara i gemenskapen med barnen, samtalen vid kvällsteet, umgänget med grannar, kolleger och arbetskamrater.

Även om vi inte gör som den fromme juden gör, så behöver vi yttre påminnelser om att vi själva och vårt hus och hem tillhör Herren. När vi reciterar Shemá kan den hjälpa oss till en djupare överlåtelse till Herren.

Jag överlåter mina händer.

Jag ber att Herrens ord får prägla mina händer, prägla det jag rör vid och arbetar med. Jag överlåter mina händer och säger: Låt händer idag vara dina händer.

Jag överlåter min panna

och allt det som finns innanför den: Mina tankar, mitt intellekt, min begåvning och mitt förnuft. Låt det få stå i din tjänst.

Jag överlåter min mun.

Jag vill låta allt det jag säger vara präglad av att jag dagligen och högt har reciterat Shemá och varit inför Herren min Gud. Honom vill jag älska av hela mitt hjärta, hela min själ och hela min kraft.

Jag överlåter mina öron.

Jag har ju högt sagt Shemá och jag har lytt Gud som befallt mig att lägga hans ord på mitt hjärta. Det finns mycket annat som vill tränga in i mina öron men om Ordets säd finns där, blir Guds ord ett antabusmedel som gör mig illamående, när lögnen talar in i mig, det som strider mot vad Gud sagt.

Jag överlåter mina fötter.

Herren kallar oss på nytt att följa honom. Han går med oss när vi möter människor på vägen och vill vara med oss i varje möte.

Jag överlåter mina ögon.

Saliga de ögon som ser vad ni ser, säger Jesus, strax innan han berättar liknelsen om den barmhärtige samariern. Jag har fått se Jesus och tillsammans med honom får jag se på varje människa med hans ögon.

Jag överlåter mitt hus och mitt hem.

Det skall vara Herrens hem. Jag välsignar varje människa som kommer in i detta hus med Herrens välsignelse. Inget ont får komma genom dörren och porten.

Jag överlåter mitt land.

Välsigna min kommun och mitt land …

Vår himmelske Fader gläder sig när han ser hur vi vill överlåta oss åt honom. Han gläder sig att få sända Hjälparen, den helige Ande som hjälper oss i vår svaghet. Och vi öppnar oss för den helige Ande och sjunger: Helige Ande, var i vår svaghet! Nu med Guds kärlek, fyll våra hjärtan, så att vi alltid älskar varandra. Helige Ande, kom till oss du.

Du ordbrukare!

Försök lära dig Shema utantill.

Pröva hur det känns att recitera detta ord varje morgon innan du kliver upp ur sängen. Vilken god nystart den nya dagen då får!!!

I bibelskolans skattkammare På Nyfikenhetsvandring 2 träffar du en gammal man från Rumänien som en gång var en ung man i Rumänien och som vågade sig på experimentet Jesus. I denna vandrings skaffereri hittar du den en utläggning till Shema.